

Külistan Düşleri

– AYDIN UZKAN · 02 Ağustos 2014

Bir heykel kadar başına buyruktur insan
Yanık fısıltılar saklar yivli yalnızlıklarında
Gövdesine gömülüdür tutsak rüzgârlar
Her mezar iştahla emzirir geçmişi
Ve en doğal manzaradır yaralar

Her insan içinde duyar sur'u
Elindeki kanlı bıçağı bırakır zaman
Fincanın dibinde kalır hatırlar
Başlar döngüsel temizlik
Ve kurşunların sesine tüner kuşlar

Parantezi açık kalmış bir hayatı yaşar insan
Emanettir sarmalanan her nefes
Sazın kopuk teline küsmüştür melodiler
Yamalı keşkeler eşer gecenin kabrini
Ve küllere karışır közler

Kuyulardan fıskırır eti yenmez cümleler
Yeryüzünün cinneti bulaşır şiirlere
Sinsi tezgâhlarda satılır sahte taşlar
Pusularda gezinir hayat
Ve kendi filizine dadanır ağaçlar

Sisi dağılırken ufukların
Yıldız kaymadan direnir geceye
Bir fotoğrafın sessizliğine dalar gözler
Diner suların harareti
Ve kabuk değiştirir harfler

·
·
·
·